

Sygn. akt IX W 3150/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 września 2015 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Wojciech Kottik

Protokolant: sekretarz sądowy Anna Ostromecka

w obecności oskarżyciela publ. D. K.

po rozpoznaniu w dniu 25 września 2015 r. sprawy

J. C.

syna W. i D. z domu D.

ur. (...) w O.

obwinionego o to, że:

w dniu 28 lipca 2015 r., ok. godz. 07²⁵ w O. na skrzyżowaniu ulic (...) kierując samochodem m-ki V. o nr rej. (...) nie zachował szczególnej ostrożności podczas zmiany pasa ruchu i nie ustąpił pierwszeństwa dla kierującego samochodem m-ki H. o nr rej. (...) w wyniku, czego doprowadził do zderzenia się pojazdów oraz ich uszkodzenia, czym spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym

- tj. za wykroczenie z art. 86 § 1 kw w zw. z art. 22 ust. 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym,

ORZEKA:

I. obwinionego **J. C.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 86 § 1 kw w zw. z art. 22 ust. 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym i za to na podstawie art. **86 § 1 kw** skazuje go na **karę 400,- (czterysta) złotych grzywny;**

II. na podstawie art. 118 § 1 kpw i art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt. 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych **obciąża obwinionego zryczałtowanymi wydatkami postępowania w kwocie 100,- (sto) złotych i opłatą w kwocie 40,- (czterdzieści) złotych.**

UZASADNIENIE

Obwiniony J. C. z zawodu jest (...), pracuje jako kierownik(...) (...) w O., osiąga dochód około (...) złotych. Jest żonaty, na utrzymaniu ma jedno dziecko – (...). Obwiniony karany był w postępowaniu mandatowym za wykroczenia drogowe (dane osobopoznawcze k. 30, k. 3)

Sąd ustalił, następujący stan faktyczny:

W dniu 28 lipca 2015 r. około godziny 7:25 pokrzywdzony J. W. (1) kierował samochodem marki H. (...) o nr rej. (...) jadąc ulicą (...) w O. od strony skrzyżowania z ulicą (...), w kierunku skrzyżowania z ulicą (...). Poruszał się lewym pasem ruchu, pierwszym z czterech licząc od lewej strony, przeznaczonym tylko do skrętu w lewo. W tym samym

czasie prawym pasem tej ulicy, drugim z czterech licząc od lewej strony, przeznaczonym do jazdy na wprost w ulicę (...), poruszał się obwiniony J. C.. Kierował pojazdem marki V. (...) o nr rej. (...). Po zmianie sygnału na skrzyżowaniu ulicy (...) z ulicą (...) pojazdy znajdujące się na lewym pasie, w tym pokrzywdzonego zaczęły powoli ruszać. W pewnym momencie pojazd, którym kierował obwiniony zaczął zmieniać zajmowany pas ruchu zjeżdżając na lewo na sąsiedni pas ruchu, w następstwie czego doszło do zderzenia obu pojazdów.

W wyniku zderzenia w pojeździe marki H. (...) o nr rej. (...) powstały liczne uszkodzenia, zlokalizowane głównie w okolicy przedniego prawego naroża pojazdu

i obejmujące m.in.: porysowany zderzak prawy przedni, porysowany kołpak koła stalowego prawego przedniego, zerwany z mocowań kierunkowskaz prawy przedni, porysowany

i pogięty prawy błotnik przedni, porysowane drzwi prawe przednie, porysowana obudowa lusterka zewnętrznego prawego, pogięte nadkole prawe przednie, porysowany kierunkowskaz prawy boczny na błotniku prawym przednim, porysowana listwa ozdobna na drzwiach prawych przednich, porysowany przedni prawy błotnik. Natomiast w pojeździe marki V. (...) o nr rej. (...) porysowany został przedni błotnik lewy, porysowana listwa ozdobna drzwi lewych przednich, porysowane i pogięte drzwi lewe tylne, błotnik lewy tylny, porysowana i pogięta listwa ozdobna lewa tylna, porysowana opona i felga koła aluminiowego tylnego, porysowany próg lewy i klamka drzwi lewych tylnych.

Przybyli na miejsce zdarzenia funkcjonariusze Policji – (...) A. B. oraz (...). R. W. - po wysłuchaniu relacji obu kierujących, dokonaniu oględzin miejsca zdarzenia i pojazdów uznali obwinionego J. C. za sprawcę tego zdarzenia. Nałożyli na obwinionego mandat karny w kwocie 450 złotych. Początkowo obwiniony wyraził zgodę na ukaranie go mandatem karnym, następnie odmówił jego przyjęcia.

(dowody: notatka urzędowa k. 5; szkic miejsca zdarzenia k. 6; protokoły oględzin k. 7, k. 8; dokumentacja fotograficzna k. 23-25; zeznania świadka J. W. k. 30v-31)

Obwiniony J. C. zarówno w wyjaśnieniach złożonych na etapie czynności wyjaśniających jak i na rozprawie formalnie nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu wykroczenia. Wyjaśnił, iż manewr zmiany pasa ruchu wykonał prawidłowo z zachowaniem szczególnej ostrożności. Twierdził, że jadąc ulicą (...) na wprost zauważył wolne miejsce na lewym pasie ruchu. Sprawdzając uprzednio w lusterku możliwość wykonania manewru, rozpoczął zmianę pasa ruchu. Po chwili zauważył wjeżdżający w niego samochód marki H.. Dodał, iż był przekonany, że kierujący pojazdem marki H. (...) celowo przyspieszył uderzając w jego pojazd, nie używając przy tym sygnału dźwiękowego, nie hamując gwałtownie, co doprowadziło do kolizji. Obwiniony nadmienił, iż to pokrzywdzony J. W. (1) wymusił stłuczkę.

(dowód: wyjaśnienia obwinionego k. 30-30v)

Sąd zważył co następuje:

Wyjaśnienia obwinionego odnośnie przyczyn zdarzenia, jego przebiegu i zaprezentowanej przez niego interpretacji zasad ruchu drogowego nie zasługują na wiarę ponieważ pozostają one w oczywistej sprzeczności z pozostałym materiałem dowodowym zebrany w niniejszej sprawie, zasadami logiki i doświadczenia życiowego a także obowiązującymi przepisami prawa.

Wyjaśnienia te w ocenie Sądu zmierzają do uniknięcia odpowiedzialności za popełnione wykroczenie poprzez przeniesienie jej na osobę pokrzywdzonego. Nie sposób jednak podzielić twierdzeń obwinionego, iż było wystarczająco dużo miejsca pomiędzy pojazdem pokrzywdzonego a poprzedzającym go innym uczestnikiem ruchu aby mógł on bezpiecznie wykonać manewr zmiany pasa ruchu w sposób nie zagrażający bezpieczeństwu w ruchu drogowym. Charakterystyczne jest również w tych wyjaśnieniach, że wynika z nich, iż obwiniony obserwował ruch pojazdów na sąsiednim pasie jedynie w momencie, kiedy dopiero zamierzał wykonać manewr zmiany pasa ruchu a zaniechał takiej obserwacji, gdy manewr ten zaczął.

Sąd uznał natomiast za wiarygodne i w całości dał wiarę zeznaniom pokrzywdzonego J. W. (1) kierującego pojazdem marki H. (...) o nr rej. (...) ponieważ są jasne, logiczne i spójne. Pokrzywdzony podkreślił, że cały czas poruszał się

lewym pasem ruchu ulicy (...). Zaznaczył, iż przed nim jechały pojazdy w kolumnie i cały lewy pas był zajęty. Jego pojazd jechał jako mniej więcej szósty. Po zmianie sygnału na zielony, gdy pojazdy jadące przed nim ruszyły, on także zaczął podjeżdżać do przodu w stronę sygnalizatora. Jechał na pierwszym biegu. Nagle z prawego pasa na lewy, wjechał przed jego pojazd kierujący samochodem marki V. (...), który uderzył w jego przedni prawy narożnik swoimi tylnymi drzwiami. Pokrzywdzony podkreślił, że nie było luki pomiędzy nim a poprzedzającym go pojazdem. Zaznaczył, że obwiniony pojawił się na jego pasie raptownie.

Przebieg zdarzenia przedstawiony przez pokrzywdzonego w pełni koresponduje z ujawnionymi uszkodzeniami pojazdów ich rozmiarem i umiejscowieniem.

Sąd dał wiarę pozaosobowym źródłom dowodowym w postaci dokumentów m.in. protokołom oględzin, dokumentacji fotograficznej i innym zgromadzonym w sprawie.

W ocenie Sądu powyższe dowody pozaosobowe ze względu na swój charakter i rzeczowy walor nie budziły wątpliwości Sądu co do ich wiarygodności oraz faktu, na którego okoliczność zostały sporządzone oraz ze względu na okoliczności, które stwierdzały. Żadna ze stron nie kwestionowała przy tym ich zgodności ze stanem faktycznym, zaś Sąd nie znalazł powodów, które podważyłyby ich wiarygodność. W związku z powyższym uczynił je podstawą dokonanych w niniejszej sprawie ustaleń faktycznych.

W świetle wskazanych wyżej okoliczności nie ulega wątpliwości, że obwiniony J. C. w dniu 28 lipca 2015 r. około godziny 07:25 w O. na skrzyżowaniu ulic (...) kierując samochodem marki V. o nr rej. (...) nie zachował szczególnej ostrożności podczas zmiany pasa ruchu i nie ustąpił pierwszeństwa kierującemu samochodem marki H. o nr rej. (...) w wyniku czego doprowadził do zderzenia się pojazdów oraz ich uszkodzenia, czym spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym.

Swoim zachowaniem obwiniony J. C. wyczerpał znamiona wykroczenia z art. 86 § 1 kw w zw. z art. 22 ust. 1 kw ustawy Prawo o ruchu drogowym

Znamieniem warunkującym odpowiedzialność z art. 86 § 1 kw jest spowodowanie zagrożenia w ruchu drogowym poprzez niezachowanie szczególnej ostrożności. Zagrożenie w ruchu drogowym w danej sytuacji niewątpliwie powstało z uwagi na zderzenie pojazdów. Poza tym do zdarzenia doszło na drodze o dużym natężeniu ruchu, w godzinach porannego szczytu komunikacyjnego. W związku z powyższym zagrożone były także inne samochody poruszające się w tym czasie po ulicy (...). Należy także podkreślić, że zgodnie z przepisami ruchu drogowego kierowca zbliżając się do skrzyżowania jest zobowiązany zachować szczególną ostrożność, czego obwiniony również nie uczynił.

Zgodnie z art. 22 ust. 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym kierujący pojazdem może zmienić pas ruchu tylko z zachowaniem szczególnej ostrożności. Szczególna ostrożność polega w tym wypadku na tym, że kierujący powinien być na tyle uważny aby zdążyć zaniechać zmiany pasa ruchu gdyby jego kontynuowanie stwarzało zagrożenie dla ruchu drogowego.

Przy zmianie pasa ruchu może dojść do zajechania drogi, które nastąpi wówczas gdy pojazd wjedzie przed pojazd jadący pasem ruchu, na który chce wjechać w takiej odległości, że dojdzie do zderzenia pojazdów. Obwiniony wykonał manewr zmiany pasa ruchu w bardzo bliskiej odległości od pojazdu pokrzywdzonego i doszło do kolizji obu pojazdów. Lekko myślnie podjęcie manewru zmiany pasa ruchu przez obwinionego, który nagle zajechał drogę poruszającemu się tym pasem pokrzywdzonemu, spowodowało zderzenie, które skutkowało uszkodzeniem obu pojazdów.

W tym stanie rzeczy w świetle powyższych dowodów wina obwinionego i okoliczności popełnienia zarzucanego mu czynu nie budzą wątpliwości. Obwiniony podejmując decyzję o zmianie pasa ruchu nie upewnił się należycie czy manewr ten wykonana w pełni bezpiecznie. W rezultacie, nie ustępując

pierwszeństwa pojazdowi, który poruszał się tym pasem doprowadził do tego, że najechał na kierującego pojazdem marki H. (...) J. W. (1), powodując zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym.

Wymierzając obwinionemu karę Sąd miał na uwadze by uwzględniła ona wysoki stopień społecznej szkodliwości popełnionego czynu i spełniła swoje cele, przede wszystkim zapobiegawcze i wychowawcze. Kierowcy dopuszczają się takich zachowań nagminnie

w ostatniej chwili zmieniając pas ruchu, zwłaszcza w sytuacji gdy pasem ruchu, na który zamierzają wjechać jadą wolniej poruszające się samochody i nie zwracają uwagi czy mogą to uczynić nie zajeżdżając drogi innym uczestnikom ruchu. Uważają przy tym, że włączenie jedynie przez nich kierunkowskazu daje im pełne prawo do wykonania takiego manewru. Zachowanie to zasługuje na szczególne potępienie bowiem jest ono niejednokrotnie przyczyną groźnych w skutkach wypadków drogowych. Ponadto doszło do niego w pobliżu skrzyżowań o znacznym natężeniu ruchu.

W ocenie Sądu wymierzona obwinionemu kara grzywny skłoni obwinionego do krytycznego zastanowienia się nad swoim postępowaniem. Poniesienie przez obwinionego tej kary ma go uczulić aby w przeszłości staranniej przestrzegał zasad obowiązujących w ruchu drogowym. Naruszenie przezeń normy bezpieczeństwa ruchu drogowego było oczywiste

a konsekwencje na szczęście ograniczały się wyłącznie do uszkodzeń obu pojazdów, choć istniało realne zagrożenie bezpieczeństwa również dla uczestników zdarzenia. Podkreślić należy, że w miejscu tym natężenie ruchu było wysokie. Zatem zagrożenie wywołane przez naruszenie przepisów o ruchu drogowym w takich okolicznościach mogłoby spowodować poważniejsze skutki niż tylko szkodę w mieniu, także dla osób postronnych.

Mając na uwadze powyższe nie można uznać wymierzonej obwinionemu kary grzywny za rażąco surową. Odpowiada ona stopniowi społecznej szkodliwości czynu, spełnia swoje cele w zakresie prewencji ogólnej indywidualnej.

Jako okoliczność obciążającą Sąd miał na uwadze dotychczasową karalność obwinionego w postępowaniu mandatowym za wykroczenia drogowe

(dowód: wydruk z bazy (...) k. 4-4v).

O kosztach postępowania i opłacie Sąd orzekł na podstawie przytoczonych w wyroku przepisów uznając, że obwiniony jest w stanie je ponieść.